

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/73/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521010153
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2521010153.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovanej U. M. X., nar. X. Y. XXXX v P., trvale bytom U. O. X., F. XXX/X, okr. Piešťany, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 20. septembra 2021, č. k. 8T/48/2021-747, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. novembra 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej U. M. X. zamieťa.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uznal obžalovanú vinnou zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„od presne nezistenej doby najmenej však od polovice februára 2020 až do 24.2.2021 si bližšie nezisteným spôsobom od doposiaľ nezistenej osoby v Šulekove neoprávnene a bez povolenia zadovážovala a prechovávala presne nezistené množstvá drog zvaných „pervitín“, ktoré následne po predchádzajúcom telefonickom kontaktovaní distribuovala viacerým konečným užívateľom týchto drog v Piešťanoch, pervitín predávala po predchádzajúcom telefonickom kontakte (prevažne za 30 eur za kubík) F. S., nar. XX.XX.XXXX, W. V. rod. I., nar. XX.X.XXXX, Y. I., nar. X.X.XXXX, Mgr. B. M., nar. XX.X.XXXX, ktorému ho dávala aj zadarmo, zadarmo poskytovala O. B., nar. XX.XX.XXXX, M. M., nar. X.X.XXXX, F. E., nar. X.X.XXXX, V. D., nar. XX.XX.XXXX, za to, že bol jej priateľ a poskytoval ochranu pri nákupe pervitínu a Mgr. R. E., nar. XX.X.XXXX za to, že jej požičiavala auto, pričom naposledy si zadovážila drogu „pervitín“ dňa 24.2.2021 a prechovávala ju v osobnom motorovom vozidle zn. Toyota YARIS, ev. č. PN 415DG červenej farby, VIN: VNKKKG3D340A044711 do 20.30 hod., ktoré bolo zastavené príslušníkmi PZ v Piešťanoch na Rekreačnej ulici 2 a bola vykonaná jeho prehliadka, pri ktorej bolo zaistené okrem iných vecí aj igelitové vrečko s bielou kryštalickou látkou, pričom znaleckým posudkom ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2021/1931 vypracovaným znaleckým ústavom v odbore kriminalistika bolo zistené, že igelitové vrečko obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 6.290 mg s priemernou koncentráciou 47,3 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 2.975 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 74 - 298 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktorého hodnota bola vyčíslená na sumu v rozmedzí od 251,60 eur do 377,40 eur, pričom metamfetamín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.“

2. Okresný súd ju za to odsúdil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), písm. n), § 38 ods. 3 a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona „per analogiam“ uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ju podľa § 48 ods. 2 písm. b) a § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu

so stredným stupňom stráženia. Napadnutým rozsudkom okresný súd zároveň obžalovanej podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky, v rámci ktorého jej uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok.

3. Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovanej uložil tiež podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného zákona trest prepadnutia vecí špecifikovaných v napadnutom rozsudku a podľa § 83 ods. 1 písm. d) Trestného zákona uložil neznámym vlastníkom ochranné opatrenie - zhabanie vecí špecifikovaných v napadnutom rozsudku.

4. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní konanom 20. septembra 2021 urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinná zo skutku tak, ako je jej kladený za vinu obžalobou prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany č. Pv 332/20/2204 z 1. júla 2021, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal a preto rozhodol, že vykoná len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

5. Pokiaľ ide o výrok o treste odňatia slobody a zaradení obžalovanej na jeho výkon, okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že pri určovaní výmery trestu zohľadnil spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie a pohnútku, pričom obžalovaná od svojich asi 21 rokov užíva metamfetamín, na ktorom je závislá, frekvenciu jeho užívania a dávky postupne zvyšovala, avšak pri nútenej abstinencii vo väzbe nemala zdravotné komplikácie. Metamfetamín si obžalovaná zadovážovala pre vlastnú potrebu a minimálne od februára 2020 aj za účelom jeho ďalšej distribúcie formou predaja alebo darovania minimálne deviatim priamym konzumentom, ktorými boli najmä dospelé osoby, ale aj osoba blízka veku mladistvého, keďže jej odberateľ V. D. má len 20 rokov. Obžalovaná bola zadržaná po kúpe minimálne 74 dávok metamfetamínu, ktorý evidentne mala určený nie len pre vlastnú konzumáciu ale aj ďalšiu distribúciu. K motívu činu sa obžalovaná nevedela vyjadriť, avšak podľa okresného súdu pohnútkou k distribúcii metamfetamínu bolo evidentne aj zabezpečenie si finančných prostriedkov, keďže od januára 2019 nebola zamestnaná a nemala iný príjem na zabezpečenie základných životných potrieb, ale ani na nákup drog pre vlastnú potrebu. Okresný súd ďalej uviedol, že obžalovaná konala v priamom úmysle, teda chcela spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

6. Z hľadiska posúdenia osoby obžalovanej, jej osobných pomerov a možnosti nápravy okresný súd zistil, že obžalovaná sa v prípravnom konaní ku skutku z časti priznala s tým, že pervitín distribuovala od októbra 2020, pričom na hlavnom pojednávaní sa priznala ku skutku v celom rozsahu a tento úprimne oľutovala. Obžalovaná má 16 ročnú dcéru a žije s manželom v rodičovskom dome. Metamfetamín užíva asi 16 rokov a je na ňom závislá, avšak pri nútenej abstinencii vo väzbe nemá zdravotné komplikácie. Obžalovaná verbalizuje rozhodnutie abstinovať a má pre to aj priaznivé prognózy, nakoľko doposiaľ nebola súdne trestaná a má relatívne vytvorené pracovné návyky.

7. Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností okresný súd u obžalovanej zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, nakoľko obžalovaná na hlavnom pojednávaní svoju vinu priznala a čin úprimne oľutovala a podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, nakoľko obžalovaná napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže v prípravnom konaní vypovedala o drogovom prostredí v Piešťanoch a o jeho aktéroch aj o majetkovej trestnej činnosti iných osôb. Okresný súd obžalovanej nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, hoci nemá záznam v registri trestov, čo odôvodnil tým, že obžalovaná za posledné 3 roky spáchala 9 priestupkov na úseku cestnej premávky aj s pokutou 50 eur, čo vzhľadom na počet priestupkov a ich závažnosť nemožno považovať za vedenie riadneho života. Okresný súd u obžalovanej nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť.

8. K výmere trestu odňatia slobody, ktorý okresný súd napadnutým rozsudkom obžalovanej uložil, okresný súd uviedol, že pri prevahe poľahčujúcich okolností mal podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, kde je sadzba 10 rokov až 15 rokov, ukladať obžalovanej trest v sadzbe 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. Keďže uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred obžalovanou tým, že jej zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, mal okresný súd v danom prípade za to, že na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej je možné obžalovanej uložiť za použitia ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona per analogiam trest za rovnakých podmienok ako v konaní o

dohode o vine a treste prihladnuc na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 (R 44/2017), teda dolná hranica trestnej sadzby tak mohla byť s poukazom na § 39 odsek 4 Trestného zákona znížená o jednu tretinu z 10 rokov na 6 rokov a 8 mesiacov.

9. Okresný súd zohľadnil okolnosti skutku a osobu obžalovanej, najmä možnosť jej nápravy a uložil jej trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov zohľadniac skutočnosti, pre ktoré bolo možné ukladať trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby a to, že doposiaľ nebola súdne trestaná, postihnutá priestupkovo bola len na úseku dopravy zväčša s nízkymi sankciami, je od metamfetamínu dlhodobo závislá a tento si zabezpečovala aj pre vlastnú potrebu, metamfetamín distribuovala konečným spotrebiteľom a nie ďalším dodávateľom a zväčša dospelým osobám, ako aj to, že u obžalovanej je prítomná priaznivá prognóza pre skončenie s užívaním drog, keďže sa rozhodla abstinovať a má k tomu aj predpoklady v podobe celkovej štruktúry osobnosti a vytvorených pracovných návykov, pričom v neposlednom rade by mala byť pre obžalovanú najväčšou motiváciou jej 16 ročná dcéra. Okresný súd ďalej zohľadnil to, že práve priaznivá prognóza pre skončenie s užívaním psychoaktívnych látok obžalovanou by mohla viesť k tomu, aby obžalovaná psychoaktívne látky ani nedistribuovala.

10. Súd obžalovanej neukladal nižší trest z dôvodu, že metamfetamín distribuovala celý rok pred svojím zadržaním, a to až deviatim zisteným osobám, z ktorých jedna bola blízka veku mladistvého (V. D., nar. XX.XX.XXXX), čo zvyšuje nebezpečnosť konania obžalovanej, keďže takéto osoby sú menej skúsené a ľahšie ovplyvniteľné. Okresný súd ďalej poukázal na to, že najmladšia osoba, ktorej obžalovaná distribuovala metamfetamín, nie je vekovo vzdialená od veku jej dcéry. Taktiež pri poslednom nákupe metamfetamínu si obžalovaná zadovážila minimálne 74 bežných jednotlivých dávok drogy, čo nepredstavuje menšie množstvo a svedčí o tom, že obžalovaná nakupovala metamfetamín vo väčšom objeme pre jeho ďalšiu distribúciu väčšiemu počtu osôb. Z týchto dôvodov okresný súd neukladal obžalovanej nižší trest pri využití ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam a nezistil ani možnosť aplikácie ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 39 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

11. K zaradeniu obžalovanej na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia okresný súd uviedol, že obžalovanú odsudzoval za obzvlášť závažný zločin, teda ju mal zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, avšak so zreteľom na závažnosť trestného činu, oľutovanie trestnej činnosti ako aj mieru narušenia obžalovanej, ktorá doposiaľ nebola súdne trestaná, mal za to, že náprava obžalovanej bude dostatočne zabezpečená aj v ústave so stredným stupňom stráženia.

12. Obžalovaná prostredníctvom obhajkyne podala dňa 6. októbra 2021 proti napadnutému rozsudku odvolanie, ktoré podala elektronicky bez kvalifikovaného elektronického podpisu, ktoré písomne potvrdila dňa 8. októbra 2021. Obžalovaná svoje odvolanie proti napadnutému rozsudku obmedzila len vo vzťahu k výroku o treste odňatia slobody.

13. Obžalovaná jeho toho názoru, že vzhľadom na okolnosti prípadu a jej pomery prichádza do úvahy aplikácia § 39 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 39 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona a že účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona je možné v jej prípade dosiahnuť aj kratším trestom odňatia slobody ako jej bol uložený. Obžalovaná poukazuje na to, že doposiaľ nebola súdne trestaná ani trestne stíhaná a hoci u nej bola zistená rozvinutá závislosť od metamfetamínu, už od prípravného konania deklaruje rozhodnutie zmeniť svoj doterajší spôsob života a má kritický postoj k užívaniu drog. Priaznivé prognostické faktory boli u obžalovanej konštatované aj znalkyňou MUDr. Gregorovou v znaleckom posudku, ako napr. neprítomnosť zdravotných komplikácií závislosti, celková štruktúra osobnosti, relatívne vytvorené pracovné návyky, ktoré skutočnosti pri výkone dlhšieho trestu budú dostatočne averzívny faktorom ďalšieho užívania psychoaktívnych látok obžalovanou a zároveň dostatočnou prevenciou, aby obžalovaná nepáchala trestnú činnosť súvisiacu s užívaním drog.

14. Obžalovaná v odvolaní ďalej poukázala na to, že už od prípravného konania spolupracuje s políciou vo svojej trestnej veci, vypovedala a uviedla osoby, ktorým dávala pervitín, opísala osobu - muža, od ktorého pervitín v Šulekove kúpila s tým, že menovaného by vedela aj opoznať, ku skutku sa priznala a oľutovala ho. Obžalovaná v liste na Okresnú prokuratúru v Piešťanoch zo dňa 18.05.2021, ktorým žiadala o prepustenie z väzby, iniciatívne sama prejavila ochotu pomôcť objasniť skutky drogového

charakteru, ako je predaj drog a krádeže v Piešťanoch a okolí, pričom na základe predmetného listu vyšetrovatelka Krajského riaditeľstva PZ SR v Trnave, vykonávajúca prípravné konanie v trestnej veci proti obžalovanej túto vypočula k týmto informáciám, pričom obžalovaná vo svojej výpovedi poskytla informácie k trestnej činnosti drogovej i majetkovej a označila osoby, o ktorých vie, že sa podieľajú na drogovej trestnej činnosti, a to aj predajom drog vo väčšom a ďalšie informácie k tomuto obžalovaná doplnila pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu dňa 21.06.2021 do záznamu o preštudovaní, pričom k takto poskytnutým informáciám mala byť obžalovaná od toho času už vypočutá pracovníkmi polície vo viacerých veciach.

15. Poukazujúc na skutočnosti uvedené v bodoch 13 a 14 ako aj na skutočnosť, že obžalovaná bude po skončení výkonu trestu odňatia slobody podrobená ochrannému dohľadu a v kombinácii s uloženým obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania omamných a psychotropných látok je obžalovaná toho názoru, že v jej prípade prichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona, teda že na jej nápravu a dosiahnutie účelu trestu postačuje aj trest kratšieho trvania, než aký jej môže byť uložený aplikujúc ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona, pričom je u nej vysoký predpoklad, že obžalovaná aj po výkone kratšieho trestu odňatia slobody zotrvá v abstinencii od psychoaktívnych látok a teda nebude ani páchať trestnú činnosť.

16. Obžalovaná ďalej poukázala na skutočnosť, že V. D., nar. XX.XX.XXXX je síce vzhľadom na svoj vek osobou blízkou veku mladistvých v zmysle definície tohto pojmu v § 127 odsek 2 Trestného zákona, ktoré osoby vo všeobecnosti bývajú menej skúsené a ľahšie ovplyvniteľné, avšak tieto charakteristiky neplatia na všetky osoby bez výnimky a v tomto konkrétnom prípade ide o osobu, ktorá už bola súdne stíhaná, čo má vyplývať zo zápisnice menovanej osoby v postavení zadržaného podozrivého, pričom menovaný mal byť užívateľom pervitínu z vlastného rozhodnutia a nie pričinením obžalovanej.

17. Obžalovaná ďalej v odvolaní argumentuje, že v rozhodnom období bola sama závislým užívateľom metamfetamínu, pričom v tejto súvislosti poukázala na rozhodovaciu činnosť súdov, podľa ktorej doba páchania trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona obžalovaným, ktorý je sám závislým užívateľom drogy, nepresahujúca jeden rok, spravidla nemôže byť považovaná za závažnejší spôsob konania v dôsledku páchania trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože neprekračuje obvyklú dobu páchania takéhoto činu závislou osobou. (napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 19. novembra 2009, sp. zn. 23To/121/2009, R 13/2012, Zbierka stanovísk NS a súdov SR č. 1/2012)

18. Obžalovaná napokon poukázala na rozsudok Okresného súdu Piešťany v inej trestnej veci z 18. augusta 2021 pod sp. zn. 8T/50/2021, kde za skutok s rovnakou právnou kvalifikáciou a za obdobných okolností prípadu (prijatie vyhlásenia viny, obdobné závery znalca z hľadiska závislosti, rovnaká droga, spolupráca obžalovanej s políciou), okresný súd mimoriadne znižoval trest odňatia slobody podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 39 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona a obžalovanej, ktorá už bola súdne trestaná za inú ako drogovú trestnú činnosť trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 10 (desať) mesiacov.

19. Obžalovaná preto navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste odňatia slobody a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanej uložil trest odňatia slobody kratšieho trvania.

20. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku (1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

21. Podľa § 319 Trestného poriadku Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

22. Krajský súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že odvolanie proti napadnutému rozsudku podala oprávnená osoba /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/ a odvolanie bolo podané včas / § 309 ods. 1 Trestného poriadku/. Po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o

trese ako aj správnosti postupu konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo krajský súd zistil, že odvolanie nie je dôvodné a je potrebné ho zamietnuť.

23. Okresný súd v konaní, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo správne ustálil poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm. n) Trestného zákona a správne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona pri znížení hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

24. Okresný súd ďalej aplikoval per analogiam ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona vychádzajúc zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 z 27. júna 2017, podľa ktorého (okrem iného) „Analogia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“

25. Krajský súd na tomto mieste poznamenáva, že mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona je vždy fakultatívnej povahy. Totiž pri kumulatívnom splnení podmienok vyžadovaných týmito ustanoveniami, súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu, avšak nie je povinný tak urobiť. Súd v tomto prípade disponuje oprávnením, ktorého hlavným cieľom je záujem na individualizácii trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona /uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo/14/2019 z 5. júna 2019/.

26. Preskúmajúc napadnutý rozsudok krajský súd konštatuje, že okresný súd podrobne a zároveň správne rozviedol dôvody, pre ktoré v prípade obžalovanej aplikoval per analogiam ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, pričom skutočnosti, na ktoré poukazuje obhajoba ako na dôvody, pre ktoré mal byť obžalovanej ukladaný ešte nižší trest, než aký jej bol uložený, okresný súd posúdil a aj sa k nim v napadnutom rozsudku vyjadril a zároveň vysvetlil, prečo obžalovanej neukladal nižší trest odňatia slobody, ako jej uložil napadnutým rozsudkom. Krajský súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku stotožňuje a bez potreby opakovania na predmetné odôvodnenie iba odkazuje.

27. Krajský súd dopĺňa, že sa nestotožňuje s argumentáciou obhajoby vo vzťahu k osobe V. D., podľa ktorej majú byť jeho predchádzajúce trestné stíhanie a skutočnosť, že tento bol užívateľom pervitínu z vlastného rozhodnutia dôvodmi, aby sa na jeho osobu napriek jeho veku nehľadelo ako na osobu blízku veku mladistvých. Obžalovaná si bola vedomá veku V. D., pričom ani jeho trestné stíhanie a ani skutočnosť, že tento mal byť užívateľom pervitínu z vlastného rozhodnutia ju nemôžu ospravedlňovať. Obžalovaná napriek uvedeným skutočnostiam mala vek menovaného zohľadňovať a svojim konaním neprispievať k vytvoreniu, udržiavaniu, resp. rozvíjaniu jeho závislosti na pervitíne.

28. K námietke obhajoby vo vzťahu ku kvalifikačnému znaku „po dlhší čas“ krajský súd dáva obhajobe do pozornosti, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o svojej vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré sa vzťahovalo ku skutku vrátane predmetného kvalifikačného znaku a toto jej vyhlásenie bolo okresným súdom prijaté a v konaní o odvolaní podanom len obžalovanou nemôže byť preskúmané, čo je vyjadrené v ustanovení § 257 ods. 5 Trestného poriadku. Inak povedané napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť vo výroku o vine dňom 20. septembra 2021. Pokiaľ obžalovaná s uvedeným kvalifikačným znakom nesúhlasila, mala ho namietať ešte pred urobením vyhlásenia a pokiaľ by sa prokurátor s jej argumentáciou nestotožnil a skutok neupravil, vyhlásenie nemala urobiť a tento kvalifikačný znak mal byť predmetom dokazovania na hlavnom pojednávaní.

29. K poukazu obhajoby na rozsudok Okresného súdu Piešťany z 18. augusta 2021, sp. zn. 8T/50/2021, krajský súd cituje rozhodnú časť odôvodnenia predmetného rozsudku vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona pri ukladaní trestu:

„Súd vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovanej, mal za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo v danom prípade pre obžalovanú neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania, preto ukladal obžalovanej trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom. V rámci okolností prípadu súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaná sa drogovej trestnej činnosti dopúšťala počas 6 mesiacov, kedy metamfetamín kupovala a následne predávala rovnakému okruhu minimálne štyroch dospelých osôb, ktoré neboli ani blízke veku mladistvých, množstvo metamfetamínu, ktoré opakovane kupovala a prechovávala doma nebolo vo vysokom počte dávok, keďže aj pri zadržaní bezprostredne po nákupe metamfetamínu mala množstvo zodpovedajúce minimálne 11 bežným jednotlivým dávkam drogy a okrem toho mala ešte dve samostatné bežné jednotlivé dávky drogy, pričom aj pri domovej prehliadke boli zaistené 3 bežné jednotlivé dávky drogy. Z uvedených okolností prípadu je zrejmé, že obžalovaná kupovala metamfetamín v množstve len o málo vyššom ako je akceptovateľné pre vlastnú potrebu, avšak z tohto množstva metamfetamín predávala stálym odberateľom, ktorí boli preukázateľne identifikovaní štyria, pričom ani z ostatných dôkazov nevyplýva, že by týchto osôb malo byť oveľa väčšie množstvo. Keďže práve skutočnosť, že obžalovaná trestný čin spáchala na viacerých osobách predstavovala okolnosť, ktorá zvyšovala trestnú sadzbu z 3 rokov až 10 rokov na 10 rokov až 15 rokov, pričom týchto osôb nebolo veľké množstvo a nešlo o osoby blízke veku mladistvých a predávané množstvo drog nebolo veľkého rozsahu, súd mal za to, že okolnosti prípadu odôvodňujú použitie mimoriadneho zníženia trestu. Pri mimoriadnom znížení trestu súd zohľadňoval aj pomery obžalovanej, ktorá má 6 rokov stále zamestnanie, teda drogová trestná činnosť nepredstavovala jej hlavný zdroj príjmov, ktorá má dobrý vzťah so svojou sestrou, ktorej pomáhala so starostlivosťou o maloleté dieťa, ktorá doposiaľ nebola za drogovú trestnú činnosť stíhaná a hoci má obžalovaná rozvinutú závislosť od metamfetamínu deklaruje snahu o zmenu životného štýlu a kritický postoj k závislosti, čo pri výkone dlhšieho trestu bude dostatočne averzívny faktorom ďalšieho užívania drog obžalovanou. Pri kombinácii vyššie uvedených okolností prípadu a pomerov obžalovanej, ako aj skutočnosti, že sama obžalovaná v prípravnom konaní kontaktovala operatívnych pracovníkov polície za účelom poskytnutia informácií z drogového prostredia Trnavského kraja, kde im poskytla aj nové informácie, súd obžalovanej mimoriadne znižoval trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom jej v zmysle § 39 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona nemohol ukladať trest kratší ako 5 rokov.“

30. Poukazujúc na citovanú časť odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Piešťany z 18. augusta 2021 sp. zn. 8T/50/2021 krajský súd uvádza, že v predmetnom konaní nešlo o rovnakú právnu kvalifikáciu a ani o obdobné okolnosti prípadu, ako v prípade obžalovanej, pretože v predmetnom prípade absentoval kvalifikačný znak „po dlhší čas“ a zároveň v predmetnej veci páchatelka predávala pervitím štyrom dospelým osobám, z ktorých žiadna nebola vo veku blízkom mladistvému. Tiež metamfetamín kupovala v množstve len o málo vyššom ako je akceptovateľné pre vlastnú potrebu a mala 6 rokov stále zamestnanie, teda drogová trestná činnosť nepredstavovala jej hlavný zdroj príjmov. Krajský súd je preto toho názoru, že prípad trestnej činnosti prejednávanej pred Okresným súdom Piešťany v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 8T/50/2021 nie je možné porovnávať s prípadom obžalovanej a trest uložený obžalovanej napadnutým rozsudkom nemožno považovať s ohľadom na rozhodnutie okresného súdu v inej jeho veci za neprimeraný, či neudržateľný. Krajský súd zároveň dopĺňa, že preskúmaním napadnutého rozsudku nezistil také okolnosti prípadu, či pomery obžalovanej, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu.

31. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovanej na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, okresný súd riadne odôvodnil, prečo obžalovanú nezaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Aj s odôvodnením tohto výroku napadnutého rozsudku sa krajský súd stotožňuje a bez potreby jeho opakovania na neho len poukazuje. Takéto rozhodnutie okresného súdu je v súlade s rozhodovacou činnosťou súdov, vid' napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2013 sp.zn. 2Tdo/76/2012 (R 55/2014, Zbierka stanovísk NS a súdov SR č. 3/2014), podľa ktorého aj keď podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a obzvlášť závažného zločinu na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a prvá veta § 48 ods. 4 Trestného zákona sa týka iného zaradenia na výkon trestu len oproti odseku 2 tohto ustanovenia, z § 48 ods. 4 veta posledná Trestného zákona a contrario vyplýva, že súd môže páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody neprevyšujúci 15 rokov, zaradiť aj do ústavu na výkon trestu s iným než maximálnym stupňom stráženia.

32. Keďže krajský súd nezistil dôvody na zmenu či zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovanej na verejnom zasadnutí ako nedôvodné zamietol.

33. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.